

Sygn. akt III KZ 19/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **M. D.** ,

skazanego z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 czerwca 2022 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 9 marca 2022 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 lutego 2022 r., sygn. akt IX Ka (...)

p o s t a n o w i ł

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi
Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem sędziego Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 marca 2022r. odmówiono przyjęcia wniosku skazanego M. D. o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 lutego 2022 r., sygn. akt IX Ka (...), gdyż skazany złożył ten wniosek w dniu 1 marca 2021 r., a więc z przekroczeniem zawitego siedmiodniowego terminu, określonego w art. 422 § 1 k.p.k.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł obecnie skazany. W uzasadnieniu środka zaskarżenia podniósł okoliczności wskazujące na złożenie przedmiotowego wniosku w terminie. Jednocześnie zaznaczył, iż omyłkowo we wniosku wpisał błędną sygnaturę wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 lutego

2022 r., a mianowicie sygnaturę akt sprawy II K (...), to jest postępowania karnego toczącego się wobec niego przed Sądem Rejonowym w J.

W konkluzji zażalenia skazany wniósł o „przeanalizowanie sytuacji” i „przywrócenie możliwości otrzymania sentencji wyroku wraz z uzasadnieniem”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie i podniesione w nim argumenty okazały się zasadne.

W zaskarżonym zarządzeniu podniesiono, że skazany złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 lutego 2022 r., sygn. akt IX Ka (...), po terminie, a mianowicie w dniu 1 marca 2021 r. Wskazano, że stosownie do treści art. 422 § 1 k.p.k. termin 7-dniowy do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, rozpoczął swój bieg w dacie ogłoszenia wyroku, tj. w dniu 16 lutego 2022 r. (w czynności tej uczestniczył skazany), zatem wskazany termin do złożenia przedmiotowego wniosku upłynął w dniu 23 lutego 2022 r., co w konsekwencji winno skutkować odmową jego przyjęcia.

Powyższe ustalenia poczynione w zaskarżonym zarządzeniu są jednak wadliwe, bowiem nie uwzględniają istotnych zaszłości procesowych wskazujących na to, że skazany złożył wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w terminie ustawowym. Jak wskazuje bowiem zasadnie skazany w zażaleniu (znajduje to potwierdzenie w aktach sprawy, por. uwagi poniżej), wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku złożył on w Sądzie Okręgowym w K. za pośrednictwem Aresztu Śledczego w K. w dniu 22 lutego 2022 r. — data prezentaty Sądu Okręgowego w K. (zaś sporządził go w dniu 16 lutego 2022 r., a w dniu 17 lutego 2022 r. wpłynął on do Aresztu Śledczego w K.), a więc z poszanowaniem siedmiodniowego terminu określonego w przepisie art. 422 § 1 k.p.k.

Skazany podał wprawdzie w tym wniosku błędną sygnaturę akt sprawy (sygn. II K (...)), co skutkowało jednak wydaniem przez sędziego Sądu Okręgowego w K. zarządzenia z dnia 22 lutego 2022 r., wzywającego skazanego do wskazania sygnatury akt sprawy, której dotyczy pismo (wniosek), w terminie 7 dni pod rygorem uznania pisma za bezskuteczne (*k. 808, t. IV*). Wezwanie to skazany otrzymał w dniu 1 marca 2022 r. (*k. 811, t. IV*) i jeszcze tego samego dnia sporządził pismo – złożone w Sądzie Okręgowym w K. za pośrednictwem Aresztu Śledczego w K. w

dniu 3 marca 2022 r. (*k. 802-803, t. IV*), w którym przyznał, iż we wniosku podał omyłkowo błędną sygnaturę akt sprawy, której on dotyczył i ponownie wniósł o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 lutego 2022 r., sygn. akt IX Ka (...).

Pismo to zostało (mylnie) potraktowane przez zaskarżone zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 lutego 2022 r. jako „pierwotny” wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Tymczasem skazany wyraźnie wskazał w nim na to, że domaga się on „ponownego” (*podkr. — SN*) sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku. Określenie „ponownie” winno być sygnałem dla sędziego upoważnionego do wydania decyzji procesowej w przedmiocie wniosku do przedsięwzięcia czynności mających na celu wyjaśnienie, czy skazany nie złożył już był uprzednio wniosku w ww. zakresie i dlaczego składa wniosek „ponownie”. Do poczynienia takich ustaleń jednak nie doszło. Dopiero na etapie postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym – po analizie przedmiotowego zażalenia skazanego na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 marca 2022 r., sygn. IX Ka (..) i podanych przez skazanego w środku odwoławczym okoliczności – zarządzeniem z dnia 5 maja 2022 r. zwrócono się do Sądu Okręgowego w K. o nadesłanie pism wymienionych w zażaleniu, tj.: (1) wniosku skazanego M. D. z dnia 16 lutego 2022 r. o przesłanie sentencji wyroku wraz z uzasadnieniem, w którym to piśmie wedle oświadczenia skazanego omyłkowo wpisano sygn. II K (...) sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym w J. wraz z potwierdzeniem otrzymania tego pisma przez Sąd Okręgowy w K. oraz (2) pisma Sądu Okręgowego w K. znak III K (...) z dnia 24 lutego 2022 r., skierowanego do skazanego M. D., a także ewentualnie innych pism dotyczących korespondencji prowadzonej pod wskazanym powyżej znakiem, jeżeli były kierowane do strony (lub do Sądu przez stronę) (*k. 9 akt SN*). Po otrzymaniu żądanych dokumentów (20 maja 2022 r.) należało stwierdzić, że skazany M. D. złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 lutego 2022 r., sygn. akt IX Ka (...) w zawitym siedmiodniowym terminie, określonym w art. 422 § 1 k.p.k. (tj. w dniu 16 lutego 2022 r.) i został następnie wezwany do uzupełnienia braku formalnego tego wniosku przez wskazanie sygnatury akt sprawy, której dotyczy pismo (wniosek), w

terminie 7 dni pod rygorem uznania pisma za bezskuteczne. Tego ciągu procesowego zaskarżone zarządzenie jednak nie uwzględniło.

Należy wskazać na stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w postanowieniu z dnia 18 sierpnia 2005 r., sygn. III KZ 37/05, że „za skuteczny - acz niewłaściwie oznaczony - należy uznać wniosek o doręczenie wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem, który został oznaczony błędnymi sygnaturami akt lecz złożony został z zachowaniem ustawowego terminu w administracji Aresztu Śledczego”. Nie podejmując się w tym miejscu oceny trafności tego zapatrywania godzi się powiedzieć, że bez wątpienia pogląd wyrażony w tym judykacie ma wysoce gwarancyjny charakter — z punktu widzenia ochrony interesów procesowych oskarżonego w postępowaniu karnym. Rzecz w tym jednak, że w realiach procesowych sprawy odwołanie się do stanowiska zaprezentowanego w powyżej przytoczonym postępowaniu — i jego ewentualna recepcja na grunt niniejszej sprawy — jest zbędna. Zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 lutego 2022 r., którym wezwano skazanego do wskazania sygnatury akt sprawy, której dotyczyło jego pierwotne pismo (wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku) czyniło w pełni zadość postulatowi unikania nadmiernego (zbędnego) formalizowania postępowania i w wystarczającym stopniu gwarantowało możliwość efektywnej realizacji przez stronę postępowania uprawnienia do zapoznania się z motywami dotyczącego jej wyroku i skutecznego zainicjowania postępowania odwoławczego.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone zarządzenie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K.. W ponownym postępowaniu niezbędne będzie dokonanie kontroli formalnej wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 lutego 2022 r. — z uwzględnieniem zaprezentowanej tu argumentacji oraz zaszłości procesowych nieuwzględnionych w zaskarżonym zarządzeniu z dnia 9 marca 2022 r., sygn. IX Kasacja (...).

Mając powyższe względy na uwadze, Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w sentencji postanowienia.

